

Csavargódal

Bojtorján

Pomázi Zoltán - Horváth Attila

Még nem tu-dom, hogy hol al - szom ma éj - jel A hol - nap
még o-lyan ször - nyen mesz - sze van Az or - szág -
út a lá - bam a - latt és fő - lött - tem az ég Ez a
két do-log, a - mit tu - dok biz - to - san (Nem szá - mit)

Még nem tudom, hogy hol alszom ma éjjel
A holnap még olyan szörnyen messze van
Az országút a lábam alatt és fölöttem az ég
Ez a két dolog, amit tudok biztosan

Nem számít az, hogy hol ér a holnap reggel
A városok jó ismerőseim
És mindig van egy jóbarátom és néhány szerelmem
És egy-két dal gitárom húrjain

A nagy folyók mind elérik a tengert
Az álmaim velük futnak tovább
Úgy szeretném, ha gyors lehetnék én is, mint a szél
És az otthonom lehetne a nagyvilág

Egy napon majd megérkeznék hozzád
Ha hét határ húzódna is közöttünk
Úgy fogadnál, mintha én lennék, akit sok-sok éve vársz
Milyen kár, hogy nem erre születünk

És nem tudom, hogy hol alszom ma éjjel
A holnap még olyan szörnyen messze van
Az országút a lábam alatt és fölöttem az ég
Ez a két dolog, amit tudok biztosan